

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Θ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ 1931

ΑΡΙΘ. 11

Ο «ΔΙΩΓΜΟΣ».

Α'

Ὡς εἶδον οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας» ἐν τῇ πρὸς τοὺς «Ἐκκλησιαστικοὺς Καιροὺς» τοῦ Λονδίνου ἀπευθυνθείση ἐπιστολῇ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος κ. Δ. Κακλαμάνου, καὶ αὐτὰ εἶναι τὰ συνήθως μετριοπαθέστερα ἀγγλόφωνα ὄργανα τοῦ ρωμαϊκοῦ κατολικοῦ ἐξεστράπησαν διὰ γλώσσης βιολίας εἰς ὀργίλην ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους διὰ τὰ μέτρα, ἅτινα τοῦτο ἔλαβε περὶ τῆς ἐθνοπροεποῦς ἀγωγῆς τῶν μικρῶν τέκνων τῶν πολιτῶν του· τὰ νομοθετικὰ μέτρα ταῦτα ἐχαρακτηρίσθησαν, κατὰ τὸ ἐξ Ἀθηνῶν δοθὲν καὶ ὑπὸ τοῦ Βατικανοῦ ἐπικροτηθὲν σύνθημα, ὡς «διωγμὸς κατὰ τοῦ κατολικοῦ».

Ὅτι τὸ σύνθημα τοῦτο ἐξεπορεύθη ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ρωμαϊκῶν κύκλων καὶ διὰ τοῦ βατικανοῦ κέντρου ἐκοινοποιήθη εἰς σύμπασαν τὴν ἀνά τὴν ὑφήλιον σφαιρὰν τοῦ ρωμαϊκοῦ δημοσιογραφικοῦ συγκροτήματος μετὰ τῆς προτροπῆς ὅπως προκληθῇ ὀργίλος συναγεροδὸς κατὰ τῆς Ἑλλάδος, δυσφημυμένης ὡς κράτος τυραννικοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ, πειστικοῦ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως, εἶναι κατάδηλον ἐκ τῆς κατὰ γράμμα σχεδὸν συμπτώσεως πάντων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος γεγονόσ δημοσιευμάτων τῶν πρὸς τὸ κατολικὸν κέντρον προσκειμένων πολυμόρφων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ἡμερησίων φύλλων τε καὶ περιοδικῶν.

Ἴνα σχηματισθῇ πληρυστέρα τις ἀντίληψις τοῦ περιεχομένου τῶν δημοσιευμάτων τούτων, λαμβάνομεν προχείρως τὸ ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τοῦ γνωστοῦ ὄργανου τῶν Ἀσομψιονιστῶν «Echos d' Orient», ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἐκάστοτε ἐπισκοπῶν τὴν ἐν ταῖς ἀνατολικαῖς Ἐκκλησίαις κίνησιν πραγματεύεται τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Persécution contre le catholicisme» — «Διωγμὸς κατὰ τοῦ κατολικοῦ».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀναφέρον τὰ τῆς καταφορᾶς τῆς «Ἐκκλησίας», τῆς «Ἀναπλάσεως» καὶ τοῦ λοιποῦ ἑλληνικοῦ τύπου κατὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι δράσεως τῶν θρησκευτικῶν ρωμαϊκῶν ταγμάτων, ἐκφράζει

ἐκπληξιν διὰ τὸ «μῖσος» καὶ τὴν «κακὴν πίσιν» τῶν ἐν τῷ ζήτηματι τούτῳ. «Διότι, ἐπὶ τέλους, — λέγεται ἐν τῷ ἄρθρῳ —, πῶς συμβαίνει ὥστε χιλιάδες ὀρθόδοξων γονέων, πολλάκις μεστῶν κατὰ τοῦ κατολικοῦ προλήψεων, τοποθετοῦσι τὰ τέκνα τῶν ἐν σχολαῖς ἔνθα κινδυνεύουσι νὰ ἀπολέσωσι τὴν θρησκευτικὴν τῶν πίσιν; Πῶς συμβαίνει ὥστε τόσοι παλαιοὶ μαθηταὶ τῶν αὐτῶν σχολείων νὰ κατέχωσι σήμερον θέσεις ἐπιφανεστάτας ἐν τῇ διπλωματίᾳ, τῇ διοικήσει, τῷ στρατῷ τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης καὶ δὴ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ὀρθόδοξῳ κλήρῳ, χωρὶς οὔτε τὴν πίσιν τῶν οὔτε τὸν πατριωτισμὸν τῶν νὰ χάσωσιν; Ἐὰν ὁ κίνδυνος ἦτο τόσοσ προφανῆς, δὲν θὰ ἐβλέπομεν καὶ ὑπουργοὺς ἀκόμη νὰ ἐμπιστεύωνται τὰ τέκνα τῶν εἰς σχολεῖα μοναχικῶν ταγμάτων. Ἄλλως τε δέ, ἐὰν ὑπάρχουν νέοι οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ συνέκριναν τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ρωμαϊκὴν καὶ, δυνάμει τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως, ἦν τὸ σύνταγμα τοῖς ἐξασφαλίζει, μεθίστανται πρὸς τὴν τελευταίαν, ὅποια αἰτίαισ δύναται νὰ διατυπωθῇ κατὰ τῶν διδασκάλων τῶν; Πῶς ὁ ὀρθόδοξος κληρὸς, ὅστις καθ' ἕκαστον ἔτος ἐναβρύνεται ἐπὶ τῷ ὅτι προσεῖλκεσεν εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν ἀριθμὸν τινα λατίνων, δύναται νὰ μεμψθῇ τὰ θρησκευτικὰ τάγματα, ὅτι δίδουσι κατεύθυνσιν εἰς τὰς καλῆς θελήσεως ψυχὰς (de diriger les âmes de bonne volonté) αἵτινες ἐπιζητοῦσι τὸ φῶς; Εἶνε λοιπὸν ἡ προπαγάνδα ἐπιτετραμμένη εἰς μόνους τοὺς ὀρθόδοξους; Ἄλλως τε τὸ σύνταγμα μόνον τὴν βίᾳ ἀσκουμένην προπαγάνδα ἀπαγορεύει».

Ἐπι μεγαλειτέραν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν εἰς τοὺς ρωμαϊκοὺς κύκλους ἡ καταφορὰ τῆς ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης κατὰ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐπ' ἐσχάτων καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνσφηνωθέντων διαβοητῶν οὐνιτῶν, κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον, τάχα, καθ' ὅσον οὗτοι «δὲν εἶνε ξένοι, ἀλλὰ γνήσιοι Ἕλληνας», ἐκφράζεται δὲ ἀπορία ὅτι ὁ τύπος δέχεται τὸ ψεῦδος, ὅτι δὲν δύναται τις νὰ εἶνε κατόλικος εἰ μὴ ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἦνε λατίνος, καὶ χαρακτηρίζεται ὡς βαρβαρισμὸς ἢ ἐπὶ τῶν ὁπαδῶν τοῦ ρωμαϊκοῦ δόγματος χρῆσις τοῦ

δρου «κατόλικος» και οὐχι τοῦ «καθολικός». Ὅτι ὁμως περισσότερον φαίνεται ξενίζον τοὺς κατόλικους κύκλους εἶνε ὅτι, ἐνῶ «μέχρι τοῦ νῦν ἡ (ἐλληνική) κυβερνήσις ἐκώφευε πρὸς τὰς μεμψιμοιρίας τοῦ ὀρθοδόξου κλήρου και οὐδεμίαν προσοχήν παρείχεν εἰς τὰ διαβήματα τὰ γινόμενα διὰ τὴν ἐπιτελευτήν τὸ κλεισιμον τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων τῶν μοναχικῶν ταγματῶν», αἰφνης κατὰ τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους «μετέβαλε καθ' ὀλοκλήριον πολιτικῆν», θουμάζεται δὲ ἡ «θηρησκευτικὴ ἀγνοία» και ἡ «κακὴ πίστις» τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου, ὅσως ἀ-ὄφρα τὰς λαπτομερείας τῶν λόγων, διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ κυβερνήσις προσέβη εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀποσπασθῇ εἰς τοὺς ἐλληνοπαύδας τὴν εἰς τὰ ξένα δημοσιακὰ σχολεῖα φοίτησιν ἐφεξῆς, και ἐκφράζεται φόβος περὶ τῶν ἑκατοντάδων τέκνων τῶν ἐν Ἑλλάδι ὀπαδῶν τοῦ ῥωμαϊκοῦ δόγματος, τὰ ὁποῖα, ὑποχρεούμενα νὰ φοιτῶσιν εἰς τὰς δημοσίας ὀρθοδόξους σχολὰς, ἐν αἷ δὲν διδάσκονται ἡ λατινικὴ κατήχησις, «κινδυνεύουσι νὰ ἀποβάλλωσιν τὴν πίστιν των», δῆλα δὴ νὰ καταστῶσι θύματα προσηλυτισμοῦ, ἐπὶ τῷ ὁποίῳ ὁμως «ὁ ὀρθόδοξος κλήρος κατηγορεῖ τὰ βιδασκαλικὰ θρησκευτικὰ τάγματα».

Και ἀναφωνεῖ ὁ συντάκτης τῆς «θηρησκευτικῆς ἀγνοίας», τῆς «κακῆς πίστεως» και τοῦ «μίσους» τοῦ ἐλληνικοῦ τύπου:

«Εἰς τί ἄρα γὰ νὰ ἀποδοθῇ ἡ ἀπότομος αὕτη μεταβολὴ τῆς στάσεως τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως;» Και ἐπάγεται ἀπάντησιν ἀνταξίαν ὀληθῶς τοῦ ῥόπου τοῦ σκέπτεσθαι ἀνθρώπων, αὐ; ἡ μέχρι τοῦδε κρατικὴ περὶ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀδιαφορία και ἀμέλεια ἀπεθράσυνα και δι' οὐ; και ἡ συκοφαντία καθαγιαίεται ὅταν πρὸς «ἀγινον» σκοπὸν χρησιμοποιεῖται.

*Ἡ μεταβολὴ αὕτη, κατὰ τὰς Echoes d' Orient, ἦτοι κατὰ τοὺς δεινῶς ἐκ τοῦ κυβερνητικοῦ μέτρου πληγέντας κατόλικους τῶν Ἀθηνῶν κύκλους, ὀφείλεται εἰς δύο κυρίους λόγους. Πρῶτον, εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ κ. Παπανδρέου, τὴν ὁποῖαν ἀνέλαβεν ἐν σχέσει πρὸς τὸν περὶ τῶν μοναστηριακῶν περιουσιῶν νόμον. Ἴνα δῆλα δὴ ἐπιτύχῃ ταχύτερον και πληρεστέραν ὑποταγὴν τῆς ἱερᾶς συνόδου εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐν λόγῳ νόμου, ὑπεσχέθη νὰ καταδιώξῃ τὴν ξένην προπαγάνδαν, μάλιστα δὲ τὴν κατόλικήν. Ἡ ἀπροσδόκητος ὀπισθοχώρησις τοῦ ὀρθοδόξου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν (ὡς φ ἀνεται πιστεύω ὁ ὀρθορογράφος, ὑπάρχει και μὴ ὀρθόδοξος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, αὐτὸς δὲ εἶνε προφανῶς ὁ ἐν Ἀθήναις παρανόμως ἐθροῦν λατίνος ἱεράρχης),

κυρίου ὀπαρμέχου τῆς (κατὰ τοῦ ἐν λόγῳ νόμου ἀντιδράσεως, θὰ ἐξηγεῖτο οὕτω φυσικώτατα οὐκ ὀλοφ ὑποχωρήσεων τινων ἐπὶ λαπτομερειῶν εἰς τὸ ὑπὸ κατηγορίαν τόμον, ἀλλὰ ἐκ τῆς βαναποκλήσεως τοῦ ἐν ἴδιῳ τέλος πάντων, τὰς περὶ τῆς κατόλικῆς «προπαγάνδας» ἰδέας του θριαμβουούσας. Δεύτερον, δὲν κερταί νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ ἐλληνικὴ μασωνία ἦτο δαυθῶς ἀναπροσσωπεύεται εἰς τὰς κυβερνητικὰς σφάλας, καίτοι ἀφαντῆς, ἀλλ' ὁμως δὲν εἶνε ὀλογότερον ὀρασηθῆαι τῆς ἐν ταῖς ὀυστικαῖς χώραις ἐμπολιτευσμένης. Ἰκέρχουν ἀποδείξεις ὅτι τὸ κλεισιμον τῶν σχολῶν τῶν μοναχικῶν ταγματῶν ἠξιώθη ὑπὸ τῶν μασωνικῶν σκοπῶν, και ἔθ' ἠδύνατό τις νὰ κατανομήσῃ τὴν ἰ., εἰς ἡ; τὴν γεννηοδόξιαν ὀρασηθῆαι ἀνήκουστος δημοσιογραφία κατὰ τοῦτο τὸ ἔτος (σ. ἱ.: ἐνωσὶ τὸ ἔτος 1930). Πρὸς συγκάλυψιν του διωγμοῦ εἶνε ὀληθῶς ὅτι τὸ ληθῆν μέτρον θίγει πάντα τὰ ξένα σχολεῖα, θρησκευτικὰ τε και μὴ, ἀλλὰ βεβαίως ἡ ἐπίθεσις στρέφεται κατὰ τοῦ κατόλισμοῦ. Τοῦτο ἡ ἱερὰ σύνοδος ἐνόησε τόσον καλῶς ὅστε τῇ 9 Σεπτεμβρίου ἀπερῆθη συγκαθητήριον ἔγγραφον πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν θρησκευμάτων ὑπουργόν, ἐν ᾧ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίῳ ταύτῃ ἀνέφεραν, ὅτι ἦδη ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἐξήτησε νὰ ληθῆσιν μέτρα κατὰ τῆς «ὀλοθερίας ἐθνικῆς και θρησκευτικῆς ὀράσεως τῶν ξένων σχολῶν» και κατὰ τῆς ὀράσεως τῶν ὀνιτιῶν. Μήπως τὰ ἐλληνικὰ προξενεῖα δὲν ἀρνοῦνται νὰ ἐκθεωρήσωσι τὰ διαβατήρια τῶν ξένων λατίνων ἱερῶν πρὸς διαπεράωσιν εἰς Ἀθήνας, ὡς τὸ ἐκφράξιν ἦδη κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος, εἰ μὴ μόνον πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιοτήτων;

Κατὰ συγμνητικὴν ὀμοφωνίαν, και ὁ ἐλληνικός τῆς Κων)πόλεως τύπος ἀνέλαβεν ἐσκορατικῶν ἐγαντίων τῶν ἐν Τουρκίῳ κατόλικῶν σχολῶν, ἰδίῳ δὲ κατὰ τῆς συντηρητικῆς ὑπὸ τῶν ἐλλήνων κατέρων του ἱεράν. Ἡ αὕτη στάσις ἐτηρηθῆ και ἐν Αἰγύπτῳ: ὁ πανοιέρχης Ἀλεξανδρείας Παπαγ. Μαλέτιος Ματαξῶς ἀπέλυσεν ἐγκύκλιον προτρέπουσαν τοὺς πιστοὺς νὰ μὴ στέλλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ ξένα σχολεῖα τὰ καθ' ὀλοφ ἔπεροδόξα. Συγγαίρει τὴν ἐλληνικὴν κυβερνήσιν διὰ τὰ ὀρασηθῆαι ἐν προκαιμένῳ μέτρον και ἀποφθέγγεται, ὅτι καιδίον ὑποστάν ἐκ τῆς μικροῦ ἀποτοῦ ἡμῶς τὴν ἐπίθεσιν ξένου σχολεῖου ἀποβαίνει εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν και τὴν πατρίδα. Τὶ σκέπτονται. — ἔρωτῆ ἐν τέλει ὁ ὀρθορογράφος σκέπτονται εἰ ἐλληνίδες ἐκείνοι τῶν ἐξαιρέτων λήνων και τῶν θερομουργῶν ὀρθοδόξων, αἰτινας ὀλοφθον διὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι, Τουρκίῳ, Αἰγύπτῳ και λαχοῦ κατόλικῶν σχολεῖων;»

Ἄλλ' οἱ ὑπὸ τοῦ μέτρου τούτου τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας πληγέντες δὲν περιορίσθησαν εἰς μόνην τὴν δημοσιογραφικὴν κατασκευαστικὴν τῶν προκαλεσάντων αὐτὸ λόγων. Κατέφυγον καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἐκείνο μέτρον, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον κατόρθουν νὰ ἐπιπλέουν μέχρι προχθῆς· καὶ εἶνε τοῦτο ἡ ἐπιστροφὰ τῆς διπλωματίας. «Ἕλληνας» αὐτοί, ὡς δισχυρίζονται ὅτι εἶνε καὶ «ἑλληνικά» σχολεῖα συντηροῦντες, ὡς ἄξιους προσέδρομον ἐν σπουδῇ εἰς τὰς ἐν Ἀθήναις ξένας πρεσβείας, ἵνα προκαλέσωσι «ξένας» κρίσεις κατὰ τῆς «πατρίδος» των, ἵνα αὕτη ἐκβιασθῇ εἰς ὑποχώρησιν καὶ ἐξακολούθησιν διὰ παντός πλέον παραδίδουσα τὰ τέκνα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἰς τὴν ἀγωγὴν ἀνθρώπων, οἵτινες δι' αὐτῆς ταύτης τῆς στάσεως των ἐναφάνιζον ἑαυτοὺς ξένους πρὸς τὰ ἔθνικα καὶ θεοσκευτικὰ συναισθήματα τῶν πολιτῶν, τῶν ὁποίων τὰ τέκνα ἤξιον νὰ διαπαιδαγωγῶσιν «ἔθνικῶς» καὶ «θεοσκευτικῶς».

Καὶ ἤσθμαινον λοιπὸν ἀναβαίνοντες καὶ καταβαίνοντες τὰς βαθμίδας τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ πρωθυπουργοῦ ξένοι διπλωμάται, καὶ διεσημίζετο διὰ τοῦ γαλλικοῦ τύπου ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ κυβερνήσις ἤρξατο καταδιώκουσα τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ ἄλλαι παρεμφερεῖς ἐρρησχέαι καὶ διαβολαὶ μετωχτεῦντο εἰς τὰς ξένας κυβερνήσεις ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι ρωμαϊκῶν κύκλων, διότι αὐτοὶ κυρίως ἦσαν οἱ τὰ μάλιστα θιγόμενοι ἐκ τῶν κυβερνητικῶν μέτρων ὡς αὐτοί—καὶ μόνοι—ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἀπὸ θεοσκευτικῆς καὶ ἀπὸ ὑλικῆς ἐπόψεως νὰ «διαπαιδαγωγῶσιν» ἐν ταῖς σχολαῖς των τοὺς μικροὺς ἑλληνοπαῖδας.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ

Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΚΑΙ Ο ΙΕΡΟΚΗΡΥΞ

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΧΟΥ

1. Ἡ ἀποστολὴ του.

Ἐν αὐτῇ τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν, βλέπομεν ὅτι ὁ Μαῦσῆς ἀποστέλλεται πρὸς τὸν Φαραῶ. «...καὶ νῦν δεῦρο, ἀποστείλω σε πρὸς Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαὸν μου τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου». Ὁ ἱεροκήρυξ λοιπὸν εἶναι ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ἔχη τοῦτο ἡ ὄψιν του δὲν θὰ ἐκφράσῃ τὸν φόβον του, ὡς ὁ Μαῦσῆς: «δέδομαι, Κύριε, οὐκ ἰκανός εἰμι πρὸς τῆς ἐχθῆς καὶ τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ' οὗ ἤρξα λαλεῖν τῷ θεράποντί σου ἰσχυρόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι»· ὅτι τότε θ' ἀκούσῃ παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐνόησιν καὶ ἑλαφρὰν ἐπίπληξιν, διότι δὲν στηρίξαι εἰς αὐτὸν τὴν ἐλπίδα του· «τίς ἔδωκε στόμα ἀνθρώπου, καὶ τίς ἐποίησε δύσκαφον καὶ κωφόν, καὶ βλέποντα

καὶ τυφλόν, οὐκ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός; Καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ συμβιβάσω σε ἢ μέλλεις λαλήσαι». Ὁ,τι ἐν τῇ Παλαιᾷ Διαθήκῃ παρατηροῦμεν περὶ ἀποστολῆς ἱερῶν προσώπων καὶ δὴ τῶν προφητῶν διὰ τὸν θεῖον σκοπὸν τῆς διδασκαλίας, δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν τοῦτ' αὐτό, καὶ μάλιστα μετ' ἐπιτάσεως, ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ. Ἀναγράφον ὁ Ἐβανγελιστὴς Ματθαῖος τὰ ὀνόματα τῶν δώδεκα μαθητῶν προσθέτει, ὅτι «τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγέλλας αὐτοῖς» τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἀπολωλότων προβάτων τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ πάντων τῶν ἔθνων, ἀφοῦ συγγρόσως τοὺς ἐνίσχυει διὰ τῆς πίστεως εἰς αὐτὸν καὶ τῆς ὑπομονῆς ἐν ταῖς δυσχεραῖς τοῦ ἔργου των. Διὰ τὸν ἀπεσταλμένον ἱεροκήρυκα, τὸν ἐμπνευσμένον διὰ τῆς πίστεως, ἰσχύει ὅ,τι καὶ διὰ τοὺς φωτισθέντας τὴν Πεντηκοστὴν ἀποστόλους, οἵτινες «ἤρξαντο λαλεῖν... καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι». Οἱ λόγοι τῶν ἀποστόλων δὲν εἶναι λόγοι «ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει Πνεύματος καὶ δυνάμεως Θεοῦ» καὶ ἔχουν τὸ ὀλιγότερον ὡς ἀποτέλεσμα ὅ,τι ἐσημειώθη ἐν τῷ ἀνακρίνοντι τὸν ἀπ. Παῦλον βασιλεῖ Ἀγρίππῃ, ὅστις, παρ' ἄλλην τὴν αὐστηρότητα καὶ τὴν ἐμμονὴν του, εἶπεν ἐκείνῳ· «ὄλιγ' με πείθεις χριστιανὸν ποιῆσαι». Τὴν εὐεργετικὴν ταύτην ἐπίδρασιν ἔχων ὑπ' ὄψιν ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει τὴν ἐξῆς ὡραίαν κλίμακα ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἱερὸν κήρυγμα: «Γέγραπται· πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσῃται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσωσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσωσι χωρὶς κηρύσσοντες; πῶς δὲ κηρύξωσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλώσιν; καθὼς γέγραπται· ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων ἀγαθῶν».

Ὅσα, κατὰ τὴν ἁγίαν Γραφήν, ὁ ἱεροκήρυξ πρόπει ν' ἀποσταλῇ παρὰ τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἀρκεῖ, ὅπως λέγωμεν, ἡ κλίσις ἢ ἀτομικῆ, ἀλλὰ προσαιπιεῖται, πρωτεύει μάλιστα, ἡ ἀνωθεν κλήσις. Ἐν συνειδήσει τῆς κλήσεως ταύτης ὁ προφήτης Ἡσαΐας λέγει· «ἐλ γαστρὸς ἐκάλεσέ με καὶ ἐκ κοιλίας μητρὸς μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου, καὶ ἔθηκα τὸ στόμα μου ὡσεὶ μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τῆν σιέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρουσέ με», πάντες δ' οἱ προφῆται πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ τὸν λαὸν Ἰσραὴλ ὁμιλοῦντες προτάσσουν τῶν λόγων των τὸ «τάδε λέγει Κύριος». Ὅντως εἰ λόγοι τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν εἶναι λόγοι Κυρίου. Αὐτὸς οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν, προλέγων εἰς τοὺς μαθητὰς του τοὺς διωγμούς, τοὺς ἐνεθάρρυνε καὶ τοὺς ὑπέσχετο λέγων· «θέσθε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δύνησονται ἀντισηῆναι ἢ ἀντειπεῖν ἄπαντες εἰ ἀνταίμενοι ὑμῖν». Ὅντως ὅταν ὁ Στέφανος ὁ πρωτομάρτυς συνεζήται πρὸς τοὺς ἐκ τῶν συναγωγῶν, οἱ ἀντίπαλοί του «οὐκ ἴσχυον ἀντισηῆναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ Πνεύματι ᾧ ἐλάλει».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΣΤΑΝΑΣ

Καθηγητῆς

Περίεργος δήλωσις.

«Ο γερμανός τέως στρατάρχης Λούνδεντορφ ἐν ἐπιτολή του πρὸς τινα ἔφημερίδα του Σάρρου φέρεται δημοσίᾳ δηλώσας ὅτι «ὁ Χριστιανισμὸς εἶνε ἀσυμβίβαστος πρὸς τὴν γερμανικὴν φύσιν». Ἐν ὑπὸ τὴν τελευταίαν νοῆ ἑαυτὸν, δὲν εἶνε τὸ κακὸν μέγα· ἀνὸς νοῆ τὸν γερμανικὸν λαόν, ἢ προδίδεται συκοφάντης, ἢ, ἀν λέγη ἀλήθειαν, παρέχει τὴν ἐξήγησιν πολλῶν αἰνιγμάτων, τὰ ὅποια δὲν εἶδρον μέχρι τοῦδε τὴν κλεῖδά των.

Πρὸ παντὸς ἡ ψυχῆ.

Ἰπὸ τινων διευθυντῶν διδασκαλείων, ὧν αἱ κατὰ τὸ τελευταῖον συνέδριόν των εἰσηγήσεις βλέπουσι τὸ φῶς μόλις σήμερον, διατυπῶνται ἡ γνώμη ὅτι, ἐνῶ εἰς πάντα τὰ διδακτικά παρ' ἡμῖν βιβλία ἔχουσι σημειωθῆ πρόοδοι καὶ μεταβολαὶ καὶ εἰς τὴν ἕλλην καὶ εἰς τὴν διατύπωσιν αὐτῆς, διὰ τὰ θρησκευτικὰ μαθήματα οἱ μαθηταὶ εἶνε ὑποχρεωμένοι νὰ ἔχωσιν ὡς ὀδηγὸν βιβλία κάπως ἀπρηχαιωμένα, διὰ τοῦτο δὲ θεωρεῖται ὅτι εἶνε ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ νὰ συγγραφῶσι βιβλία διὰ τοὺς διδάσκοντας ὑπὸ των ἀνωτέρας μορφώσεως θεολόγων. Ὅτι, βεβαίως, εἰδικὰ διὰ τοὺς διδάσκοντας βιβλία ἐπὶ τῇ βάσει των ἐνδείξεων τῆς ἐπιστημονικῶς καὶ παιδαγωγικῶς προκρινωτέρας μεθόδου διδασκαλίας των θρησκευτικῶν μαθημάτων ἀποτελοῦσιν ἀναγκαῖον διὰ τοὺς θεολόγους καθηγητὰς βοήθημα, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντείπη. Ὅτι ὅμως ὁ κύριος τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας παράγων εἶνε ἡ προσωπικότης αὐτοῦ τοῦ διδάσκοντος, ἡ πίστις αὐτοῦ καὶ ἡ καρδιά καὶ ἡ ψυχῆ, εἶνε ἀναντιλεκτοτέρα ἀλήθεια, περὶ τούτου ἀναμφιβόλως εἶνε σύμφωνοι πάντες οἱ διδάσκοντες θεολόγοι, ἰδίᾳ δ' ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἀντικαθίστῶσι διὰ τοῦ ἰδίου θρησκευτικοῦ πυρὸς οἰουσδήποτε σοφοῦς, ἀλλὰ ξηροῦς κανόνας οἰασδήποτε ἐπιστημονικῆς παιδαγωγικῆς.

Αἱ «πρωτοπόροι».

Πρὸς τί εἰς τὰ βιβλία ν' ἀναζητῆτε τὰς λέξεις «πατρίς», «θρησκεία» καὶ «ἠθικὴ», ἀφοῦ ὁ σύγχρονος ἀξιοθαύμαστος κομμουνιστὴς λογοτέχνης Ιατρὸς Π. Πικρὸς τὰ ἀποκλείει ἀπὸ τὸ νέον βιβλίον του «Πετᾶει...πετᾶει ὁ ἄνθρωπος», ἢ δὲ κυρία, ἡ συντάκτις τοῦ κριτικοῦ τμήματος τοῦ γυναικείου περιοδικοῦ «Ἑλληνίς», εἶνε δι' αὐτὸ ἐνθουσιασμένη, διότι τὸ διὰ τὰ παιδιὰ γραμμένον περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίον καὶ ἄνευ των περιπτῶν αὐτῶν ἐννοιῶν «δημιουργεῖ στὴν παιδικὴν ψυχὴ ἀνώτερη χαρὰ, ἀγάπη στὴ δουλειὰ καὶ στὴ μελέτη, αὐτοσεβασμὸν καὶ αὐτοανύψωσιν στὸ θεῖο πόθο τῆς δημιουργικῆς ἐργασίας, πὺ ἀποτελεῖ τὴν βάσιν κάθε ἠθικῆς». Αὐτὰ διωχυρίζεται ἡ

κυρία πρόεδρος τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προμημονευθέντος περιοδικοῦ, ὅπερ ἐκδίδει τὸ λεγόμενον «Ἐθνικὸν Συμβούλιον των Ἑλληνίδων», τὸ ὅποιον κατὰ τεκμήριον θὰ πρέπη νὰ ἀπαρτίζηται ἐκ των παρ' ἡμῖν γυναικῶν τῆς πνευματικῆς πρωτοπορείας, ἀπὸ των ὁποίων θὰ ἐκπορεύεται ὁ τόνος τῆς ἔθνικῆς, θρησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς διαπαιδαγωγήσεως των νεωτέρων γενεῶν. Δυστυχῶς τὸ δημοσιογραφικὸν των ὄργανον, ἐφ' ὅσον λαμβάνει τὰς κατευθύνσεις παρὰ κυριῶν ὁμοτρόπων των κομμουνιστῶν καὶ ἀθέων λογοτεχνῶν, προδίδει ἀντὶ πρωτοπορείας τρομερὸν καθυστέρησιν, ἡ ὅποια δὲν θὰ μᾶς ἀπησχόλει ἂν αἱ λογογραφοῦσαι γυναῖκες δὲν εἶχον τὴν οἴησιν ὅτι κατὰ κάμουν εἰς τὴν ὑφήλιον καὶ αὐταί, καὶ αὐτὸ ἂν τὸ «κάτι» δὲν ἀποκαλύπτεται βλαπτικώτατον διὰ τὰ τέκνα τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Δημοσιογραφικὴ καινοσπληξία.

Δὲν ὑπάρχει ἀνοητότερος καὶ ἐπιπολαιώτερος τάραχος ἐκείνου, τὸν ὅποιον προῦκάλεσεν ὁ τελευταῖος θρύλος περὶ ἀνακαλύψεως τῆς...ὄστεοθήκης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καίτοι συνετέλεσεν εἰς δύο τινὰ πρῶτον, εἰς τὴν ἀποκάλυψιν βαθείας των πλείστον χριστιανῶν ἀγνοίας ὡς πρὸς τὴν θεμελιωδεστέραν ἀλήθειαν τῆς θρησκείας των· καὶ δεύτερον, εἰς τὴν παρὰ τὴν ἀγνοίαν των ταύτην ἐρριζωμένην πεποίθησιν, ὅτι, ἀνακαλυπτομένων των...ὄστῶν τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς θρησκείας των, πίπτει αὕτη εἰς συντρίμματα. Ἐὰν ὁ κόσμος οὗτος εἶχε σαφῆ τῆς ἀληθείας τῆς τοῦ Κυρίου ἀναστάσεως γνώσιν, ἀπλῶς θὰ ἐγέλα σαρωδώνιον ἐπὶ εἴ ὁποθενδήποτε προερχομένη ἀστεία εἰδήσει, τὴν ὅποιαν τόσο ἐξεμεταλλεύθη ὁ ἐπιπόλαιος καὶ ἀμαθέστατος ἢ ὀρθολογίζων τύπος. Διότι περὶ δημοσιογραφικῆς ἐκμεταλλεύσεως πρόκειται, ὡς φέρουσιν αἱ νεώτεροι ἐκ Παλαιστίνης εἰδήσεις, καὶ ὄχι εἰς σκόπιμον τέχνασμα τοῦ ἀνακαλύψαντος τὸν περιλάλητον τάφον Ἰσραηλίου ἀρχαιολόγου Sukenik. Τὸ ἐβραϊκὸν των Ἱεροσολύμων Πανεπιστήμιον, οὗ τυγχάνει οὗτος καθηγητῆς, θορυβηθὲν ἐκ των ἐν τῷ τύπῳ ἀναγραφέντων, ἠναγκάσθη νὰ προβῆ εἰς ἐπίσημον δήλωσιν, καθ' ἣν «πολλὰ ὀνόματα τῆς Κ. Δ. εὑρέθησαν ἐν τοῖς πέριξ των Ἱεροσολύμων κοιμητηρίοις, ἐν οἷς καὶ τὸ ὄνομα Ἰησοῦς, ἀλλ' ὁ δρ Σούκενικ ἐφρόντισεν ἐπιμελῶς ὅπως καὶ ἐν τῇ διαλέξει του καὶ ἐν τῷ διὰ τὴν «Vossische Zeitung» ἄρθρῳ του δηλώσῃ, ὅτι οὐδαμῶς διανοεῖται νὰ κάμῃ οἰανδήποτε ταύτισιν των τάφων τούτων ἢ ὄστεοθηκῶν». Ἀλλὰ πῶς αἱ καινοθηροῦσαι ἐφημερίδες νὰ ἀποφύγουν τὸν πειρασμὸν τῆς εἰδησεομανίας, καὶ ὅταν ἀκόμη αὕτη εἶνε μὴ μόνον ἐπιπολαία, ἀλλὰ καὶ ἀνόητος ;

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθεν εἰς τρεῖς δικαστικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα.

— Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ ἡ Δ. Ἱερὰ Σύνοδος ἐξήτασε τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Λουβάρεως. Μετὰ τὴν γενομένην διατύπωσιν τῶν ἀπαγγελθεισῶν κατ' αὐτοῦ κατηγοριῶν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν συζητήσιν ὁ κ. Καθηγητὴς παρέσχε λεπτομερεῖς ἐξηγήσεις ἀνακαλέσας τινὰς τῶν ἐκφράσεων αὐτοῦ, προσεπιδήλωσε δὲ ὅτι παραμένει ἀπολύτως σύμφωνος, ὡς ἐμφαίνεται καὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευμάτων καὶ ἐκ τῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διδασκαλίας αὐτοῦ, εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Πρὸς τοῦτο ἀπεδέχθη ὅπως ὑποβάλλῃ καὶ γραπτὸν σχετικὸν Ἰπόμνημα πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον περὶ τῶν ἀνωτέρω.

— Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χίου Πολύκαρπος ἀπήλθεν εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ, αἰοιοῦν δὲ ἀπέρχεται καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλαβρυτῶν καὶ Διγυλαίας Θεόκλητος.

— Ὁ Μακ. Μητροπολίτης πρῶν Ἀθηνῶν Θεόκλητος ἠγαρήσθη δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον διὰ τὰς διαβιβασθείσας πρὸς αὐτὸν συγχαρητηρίους προσήσεις ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις αὐτοῦ.

— Σήμερον καταφθάνει εἰς Ἀθήνας ὁ νέος Μητροπολίτης Σύρου Φιλάρετος.

— Παρεπιδημοῦσιν ἐν Ἀθήναις ἐπ' ἀδείᾳ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Τρίκκης Πολύκαρπος καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γόρτυνος Πολύκαρπος.

— Ὡς γνωστὸν πρὸς ἐκποίησιν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων ὁ νόμος 4684 ἔταξεν ὡς προϋπόθεσιν τὴν ἀπογραφὴν καὶ ἀποτίμησιν αὐτῶν. Ὡσαύτως ἡ διενέργεια εἰς εὐρείαν κλίμακα τῶν ἐκποιήσεων τούτων προϋποθέτει τὴν ἔκδοσιν τοῦ, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 8 τοῦ νόμου, διατάγματος περὶ τῆς διατηρητέας πρὸς συντήρησιν τῶν μονῶν περιουσίας. Τὸ Κ. Συμβούλιον ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ἄμεσος ἐναρξίς τῶν ἐκποιήσεων τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ πρὸ τῆς πλήρους συμπληρώσεως τῶν ὡς ἄνω νομίμων διατυπώσεων ἀπεφάσισε κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτοῦ τῆς 16 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. ὅπως διαταχθῶσι τὰ ἡγλία ἵνα μέχρι τῆς 15ης Μαρτίου τὸ βραδύτερον ὑποβάλλωσι εἰς τὰ Τοπικὰ Συμβούλια ἠτιολογημένας ὑποδείξεις αὐτῶν περὶ τῶν κτημάτων ἐκείνων τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ὧν ἡ ἄμεσος πώλησις κρίνεται ἀπολύτως συμφέρουσα καὶ ἀπαραίτητος. Ἐπὶ τῶν ὑποδείξεων τούτων τῶν μονῶν τὰ Τοπικὰ Συμβούλια δέον νὰ ἐκφέρωσι τὴν γνώμην αὐτῶν μετὰ δυνατῆς ταχύτητος λαμβάνοντα ταυτοχρόνως πρόνοιαν ὅπως τὰ οὐκεία ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς προβῶσιν ἐπειγόντως καὶ κατὰ προτίμησιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν καὶ ἀποτίμησιν ἐνὸς ἐκάστου τῶν κτημάτων τούτων, ὧν προτείνεται ἡ ἄμεσος ἐκποίησις. Εὐθύς ὡς ἤθελον συγκεντρωθῇ τὰ ὡς ἄνω στοιχεῖα, τουτέστι: 1ον) Ἰποδείξεις τῆς οὐκείας μο-

νῆς πρὸς ἄμεσον ἐκποίησιν ἐκάστου κτηματος. 2ον) ἡ ἐπὶ τῆς ὑποδείξεως ταύτης γνώμη τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου. 3ον) ἡ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀπογραφὴ καὶ ἀποτίμησις τοῦ ὑπο ἐκποίησην κτηματος. θέλετε ὑποβάλλῃ ἡμῖν ταῦτα ἵνα βάσει αὐτῶν ἀποφασίσωμεν τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τούτων. Παρεκλήθησαν δὲ τὰ Τοπ. Συμβούλια ὅπως ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν ἡγλιῶν ἐπὶ τῆς ἀνάγκῃ ἵνα ἐκφέρωσι τὴν γνώμην αὐτῶν μετὰ πάσης ἀκριβείας παρέχοντα πληρῆ τὰ στοιχεῖα εἰς ἕκαστον ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν καὶ ἀξίαν τοῦ προτεινομένου πρὸς ἐκποίησιν κτηματος, ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τοὺς λόγους οἵτινες ἐπιβάλλονται τὴν ἄμεσον τούτων ἐκποίησιν. Ὡσαύτως παρεκλήθησαν ὅπως ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν τῶν Ἰπτήτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῆς ἀνάγκῃ ὅπως ἐπιτευχθῇ ἡ ταχίστη καὶ ἀκριβῆς ἀπογραφὴ καὶ ἀποτίμησις τῶν περὶ ὧν πρόκειται κτημάτων, ἵν' ἀποφευχθῶσιν οἰκισθέντα σφάλματα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ἐργασίας ταύτης. ἦτις, ἐὰν δὲν ἐγίνετο ἄρτια, θὰ ἐπέφερον ὡς εἰκὸς μεγίστην ζημίαν εἰς τὴν μοναστηριακὴν περιουσίαν.

— Τὸ Κ. Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ἐγγράφου τοῦ Τοπ. Συμβουλίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μυτιλήνης, δι' οὗ ζητεῖται ἡ ἐγκρίσις δαπανῶν ἐπὶ γενομένῳ δημοπρασίῳν, ἐγγώρισε πρὸς τὰ Τοπ. Συμβούλια ὅτι τοιαῦτα δαπάναι δὲν πρέπει νὰ βαρύνωσι τὰς μονὰς. Πρὸς ἀποφυγὴν ἐπομένως προστριβῶν μετὰ τῶν διαφόρων δικαιοῦχων καὶ δικαστικῶν ἀγῶνων μεταξὺ μονῶν καὶ δικαιοῦχων συνέστησεν ἵνα ἐκδώσῃ πρὸς τὰ εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκάστου Τοπικοῦ Συμβουλίου ὑπαγόμενα ἡγουμενοσυμβούλια ἰδηγίας ὅπως εἰς τὰς διαφόρους διακηρύξεις αὐτῶν οἰαοδήποτε δημοσίας δημοπρασίας περιλαμβανῶσιν ἀπαραιτήτως καὶ δρον, καθ' ὃν ἵπαντα τὰ σχετικὰ ἔξοδα τῆς δημοπρασίας (δημοσιεύσεις, τοιχοκολλήσεις, κηρύκεια, μεταφορικὰ κλπ.) θέλουν βαρύνει τὸν εἰς ὃν θέλει κατακυρωθῇ ἡ δημοπρασία. Ἴνα δὲ μὴ παρατηρήται ἀρνήσις αὐτοῦ καὶ ἀποφυγὴ πληρωμῆς τῶν ἀνωτέρω ἐξόδων εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελεν ἀποστῆ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὀριστικῆς συμβάσεως, δέον ὅπως ἡ ἐκάστοτε ὀριζομένη ἐγγύησις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὄρων τῆς συμβάσεως καθορίζεται εἰς ποσὸν τοιοῦτον, ὅσων νὰ ὑφίσταται πλήρης ἐξασφάλισις καὶ διὰ τὴν ἄμεσον καταβολὴν κατὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ οὐκείου συμβολαίου τῶν ὡς ἄνω ἐξόδων. Εἶναι εὐνόητον ὅτι αἱ ἐγγυήσεις τῶν λοιπῶν πλειοδοτῶν ἢ μειοδοτῶν, πλην τῆς ἐγγυήσεως τοῦ τελευταίου τούτων, θὰ ἐπιστρέφωσιν ἀμέσως εἰς τοὺς καταβαλόντας.

Τῇ παρελθούσῃ ἐβδομάδι ἐν τῇ εὐδοσίᾳ τῶν τελετῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτος ὠμίλησεν ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκουατηρίου περὶ τοῦ ἐκλιπόντος ἐπ' ἐσχάτων διασήμου γερμανοῦ θεολόγου Ἀδόλφου Harmsack, οὗτος ἐτελείτο τὸ ἐπιστημονικὸν μνημόσυνον κατ' ἀπόφασιν τῆς Συνκλήτου, τιμώσης τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου ὡς ἐπίτιμον διδάκτορα τῆς φιλοσοφίας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου.

— Οἱ Ἱεροὶ Σύνοδοι Χαλίων καὶ Ἡρακλείου

δι' ὑπομνημάτων αὐτῶν ἐζήτησαν ὅπως ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τὴν Κρήτην ἢ ἰσχύς τοῦ νέου περὶ ἐνοριῶν νόμου καὶ ἐπέβη πλήρης ἐκκλησιαστικὴ ἀφομοίωσις τῆς Κρήτης πρὸς τὴν ὅλην Ἑλλάδα.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ

Ἐν τοῖς «Ἐκκλησ. Καιροῖς» τοῦ Λουδίνου ἐν ἄρθρῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «Σχίσμα ἐν Ἀντιοχείᾳ» ἐκτίθεται τὸ ἱστορικὸν τῆς κενώσεως τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου, ἐπισυμβάντα καθ' ὃν χρόνον ἀκριβῶς οἱ ἱεράρχαι τῆς Ἀντιοχείας Ἐκκλησίας, συνηθροισμένοι ἐν Σοκ-ἐλ-Γάρμπ τοῦ Λιβάνου, συνδιασκέπτοντο περὶ καταρτίσεως τοῦ Καταστατικοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας Ἀντιοχείων, ἵνα κατ' αὐτὸν ρυθμίζηται ἐφεξῆς ἡ ἐκλογή τῶν Πατριαρχῶν Ἀντιοχείας ἐν τῷ καθεστῶτι τῆς ἐλευθερίας, ἧς ἡ Συρία ἠξιώθη παρὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὑπὸ τὴν ἀπὸ τοῦ 1920 γαλλικὴν ἐπὶ τῆς χώρας ἐντολήν. Ὁ ἀρθρογράφος νομίζει ἐπικαιρον νὰ συμπεράνη ἐκ τῆς ὅλης μέχρι τοῦ νῦν ἐξελιξέως τοῦ ἀντιοχικοῦ ζητήματος, ὅτι τοῦτο ἀποτελεῖ παράδειγμα τῶν δυσκολιῶν αἰτινες φυσικῶς προκύπτουσιν ὡσάκις ἡ αὐτοδιοίκησις παρέχεται εἰς οἰουδήποτε ἀπαράσκευον πρὸς τοιαύτην ἐλευθερίαν λαόν, καταλήγει δὲ λέγων ὅτι ἡ εὐθύνη τῆς ἐκβάσεως τοῦ ζητήματος ἦδη κεῖται ἐν χερσὶ τῶν λοιπῶν τριῶν ἀρχαίων τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς Πατριαρχείων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἐν τοῖς ὑπ' ἀριθ. 56 καὶ 57 φύλλοις τοῦ 1930 τοῦ ἐν Μόσχᾳ ἐκδιδόμενου περιοδικοῦ «Ὁ Ἄθεος» παρέχονται πληροφορίαι περὶ τοῦ σχεδίου δράσεως τοῦ συνδέσμου τῶν ἀθέων κατὰ τὸ 1930—31. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, οἱ ἑκάσταχοι σύνδεσμοι καὶ αἱ «κυψέλαι» ὑποχρεοῦνται νὰ ὀργανώσωσιν ἐκθέσεις ἀντιθρησκευτικὰς, νὰ ἀυξήσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνηλίκων μελῶν τοῦ συνδέσμου μέχρις οὗ φθάσῃ οὗτος τὰ 3 1)2 ἑκατομ. ἐνηλίκων καὶ τὰ 3 1)2 ἑκατομ. νέων, νὰ ἀυξήσωσι τὰ μέλη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι καὶ τοῖς χωρίοις κυψελῶν, ἀντιθρησκευτικὰς δὲ ἐκστρατείας νὰ ὀργανώσωσι κατὰ τῶν ἐβραϊκῶν ἑορτῶν τοῦ φθινοπώρου, κατὰ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, κατὰ τοῦ νέου ἔτους τῶν λαμαϊστῶν, κατὰ τῆς ἑορτῆς τοῦ Βαϊράμ, καὶ κατὰ τοῦ Πάσχα ἐνὸς ἑκάστου τῶν χριστιανικῶν κλάδων κεχωρισμένως. Διὰ τὴν κατὰ τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἐκστρατείαν θὰ διεδίδοντο ἀντιχριστιανικὰ ἔντυπα εἰς τὰς πόλεις, εἰς τὴν ὑπαίθρουν χώραν καὶ εἰς τὰ σχολεῖα. Πρὸς τοὺς τοῖς θὰ ἐξεδίδοντο δύο ἑφημερίδες εἰδικαὶ καὶ εἰδικὰ ἔντυπα διὰ τὰ μικρὰ παιδιά.

ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατὰ παλαιωτάτην παράδοσιν τῇ Ἁγίᾳ Ἑβδομάδι κατ' ἔτος προσέρχονται εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Οὐεστμίνστερ τόσοι γέροντες πτωχοὶ ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ὅσα ἔτη ἀριθμεῖ ἡ ἡλικία τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας. Εἰς τοὺς πτωχοὺς τούτους ὁ πρωτοπρεσβύτερος τῆς Α.Μ. διανέμει λευκὰ καὶ ἐρυθρὰ σακκίδια κομιζόμενα ἐπὶ ἀργυροῦ δίσκου ὑπὸ ἀνακτορικοῦ θεράποντος ἐν στολῇ πορφυροχρῶσιν. Κατὰ τὸ

ἐνεστὼς ἔτος προσήλθον ἀνὰ 65 πτωχοὶ ἐξ ἑκατέρου τῶν φύλων, ἕκαστος δ' αὐτῶν ἔλαβεν ἐρυθρὸν σακκίδιον περιέχον δύο λίρας, 10 σελίνια καὶ σακκίδιον λευκὸν ἐν ᾧ εὐρίσκοντο 65 σολδία ἀργυρᾷ ἰδιότυπα. Τὰ τελευταῖα ταῦτα νομίσματα εἶνε περιζήτητα ἰδία ὑπὸ τῶν ἀμερικανῶν περιηγητῶν, πολλοὶ δὲ τῶν λαβόντων αὐτὰ πτωχῶν τὰ ἐκμεταλλεύονται παρ' αὐτὸν τὸν οὐδὸν τῶν ἀνακτόρων λαμβάνοντες δι' ἕκαστον 4—5 δολλάρια.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΕΝΩΝ

Ἡ σύνοδος τῆς ἐθνικῆς προτεσταντικῆς ἐκκλησίας τῆς Βασιλείας (Bâle) προέβη πρό τινας εἰς ἀπόφασιν δι' ἧς ἐπιτρέπεται ἡ ἱερωσύνη καὶ εἰς τὰς γυναῖκας τῆς εὐαγγελικῆς ἐκκλησίας τοῦ ἐν λόγῳ καντονίου. Τὸ συμβούλιον τῆς ἐκκλησίας θὰ προβῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν γυναικῶν τούτων, ἐπιφυλάσσον ἑαυτῷ δικαίωμα ἐλέγχου, ὅστις θεωρεῖται ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαῖος. Τὸ πεδῖον δράσεως τῶν νέων τούτων θηλέων λειτουργῶν θὰ περιορίζηται εἰς ἑκάστην περίπτωσιν δι' εἰδικῆς διαταγῆς.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Αἱ ἐν Ἀδελαΐδι τῆς Ἀμερικῆς προτεσταντικαὶ ἐκκλησίαι πρωτοστατοῦσιν ἀπὸ τινας εἰς κίνησιν τείνουσαν εἰς διοργάνωσιν τῶν Μεθοδιστῶν, τῶν Πρεσβυτεριανῶν καὶ τῶν Κογκρεγκασιουαλιστῶν εἰς μίαν ὁμοσπονδίαν. Κατὰ τοὺς ἡγέτας τῆς κινήσεως ταύτης, ὁ χωρισμὸς τῶν προτεσταντικῶν τούτων κλάδων σήμερον μόνον ἱστορικὴν σημασίαν δύναται νὰ ἔχη, ἐφ' ὅσον ἑκάστη αὐτῶν καυχᾶται διὰ τὴν ἰδικὴν τῆς ἱστορίαν. Σήμερον ὅμως ἐπιβάλλεται ἡ συνεργασία τῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἡ εἰς ὁμοσπονδίαν ἔνωσις τῶν εἶνε ἀπαραίτητος. Ἐν διαρκῆς συμβούλιον ἐξ ἀντιπροσώπων καὶ τῶν τριῶν τούτων διακλαδώσεων ἐργάζεται πρὸς σύναξιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Πρὸ τινων μηνῶν ὁ σοφιστὸς ἀρχαιολόγος De Suen Hedén, διάσημος διὰ τὰς ἐρεῦνας του περὶ τοῦ λαοῦ Λάμα τῆς βορείου Κίνας, ἀνεκάλυψε σπάνιον ναὸν τῆς βουδδιστικῆς πίστεως ἐν Γεχόλ, θερέτρῳ τῶν τέως αὐτοκρατόρων Μανχού, παρὰ τὴν Κιτρίνην θάλασσαν. Ὁ δρ Hedén ἠθέλησε νὰ ἀποκομίσῃ τὸν ναὸν εἰς τὴν Σουηδίαν, ἀλλὰ προσέκοψεν εἰς τὸ ζήτημα τῶν δαπανῶν, τὸ ὁποῖον ὅμως δὲν ἐβράδυνε νὰ λυθῆ ὅταν μετὰ τινα χρόνον γνωρισθῆς ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις μετὰ τοῦ ἐκ Σουηδίας ἔλκοντος τὴν καταγωγὴν ἀμερικανοῦ βαθυπλοῦτου βιομηχάνου ἀκινήτων Vincent Bendix. Οὗτος συνήνεσε νὰ δαπανήσῃ διὰ τὴν μεταφορὰν, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μεταφέρῃ καὶ εἰς τὸ Σικάγον παρόμοιον ναόν, ὑποσχέθη δ' ὁ δρ Hedén νὰ ἐτοιμάσῃ δύο ὅμοια ἀντίγραφα τοῦ αὐτοῦ ναοῦ. Τοῦτου ἕνεκα ἠγγέλθη ὅτι θὰ ἦρχοντο εἰς Σικάγον κατὰ τὸν ἐνεστῶτα χειμῶνα πραγματογνώμονες κινέζοι ἵνα καθορίσωσι τὸ μέρος τῆς ἰδρύσεως τοῦ λαμαϊκοῦ ναοῦ καὶ ἐπιστατήσωσιν ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεώς του.

—Ἐν Φιλαδελφείᾳ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐγένετο κατ' αὐτὰς μίαν ἑκθεσιν βιβλίων καὶ χειρογράφων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀναφέρονται χειρόγραφα

Καινῆς Διαθήκης ἀναγόμενα εἰς τὸν θ' αἰῶνα καὶ γενόμενα χάριν τῆς θυγατρὸς τοῦ ἀνιπάλου τοῦ Καρόλου τοῦ μεγάλου, βασιλέως Wedekind.

— Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου οἱ ὀρθολογισταὶ τῆς Ζυρίχης εἶχον ὀργανώσει διαδήλωσιν, καθ' ἣν ἄτομόν τι ὀνόματι Krenn, γραμματεὺς τοῦ συνδέσμου τῶν, ὀμίλησεν ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ Ἐκκλησία εἶναι κίνδυνος διὰ τὴν Εὐρώπην». Αἱ ἐπιθέσεις τοῦ ρήτορος διηθύνοντο κυρίως κατὰ τῆς Ῥωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Ἐπὶ τοῦ λόγου του ἤνοιξε συζήτησιν εἰς ἀπόστολος τῆς εἰρήνης ὀνόματι Dätwiler, ὅστις ἐξευράπη εἰς ὀνειδισμοὺς κατὰ τοῦ κλήρου τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας, τὸ δὲ τελικὸν ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν μία ὀχλαγωγικὴ σύγκρουσις μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ συλλαλητηρίου, προκαλέσασα τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, ἣτις ὑπεχρεώθη νὰ προστατεύσῃ τὸν Krenn ἀπὸ τῶν ἐπιθέσεων τῶν Ῥωμαϊκῶν. Ὁ Krenn οὗτος ὑπῆρξεν ἄλλοτε βενεδικτῖνος καὶ λατῖνος ἱερεὺς, τὸν ὁποῖον καθήρσεν ἡ Ῥωμαϊκὴ Ἐκκλησία δι' ἀπρεπῆ συμπεριφορὰν αὐτοῦ ὡς ταμίου πολιτικῆς τινος μερίδος εἰς ἣν ἀνήκε καὶ ὡς παραβάντα τὴν ὑποχρεωτικὴν ἀγαμίαν ἐφ' ὅσον ἦτο ἱερεὺς.

— Ἡ παγκόσμιος ὀμοσπονδία τῶν φοιτητικῶν χριστιανικῶν συνδέσμων ἐξέδωκε συλλογὴν θρησκευτικῶν ᾠμάτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Cantate Domino». Ἡ ἐκδοσις εἶναι ἐνδιαφέρουσα ὡς περιλαμβάνουσα ὕμνους τῶν διαφόρων ἀνά τὸν κόσμον λαῶν εἰς τὰς πρωτοτύπους τῶν γλώσσας, εἰς τὰς ὁποίας συμπεριλαμβάνονται καὶ ἡ σινική, ἡ ἰαπωνικὴ καὶ ἡ ἰνδική. Ἡ συλλογὴ αὕτη θὰ χρησιμοποιητῆται ἐπισημῶς κατὰ τὰ ἐκάστοτε συγκροτούμενα διεθνή χριστιανικά συνέδρια.

— Πρὸ ἐνὸς ἔτους ὁ Δρ Γούλιος Garrett, ἐπίσκοπος λατῖνος τῆς πόλεως Cochabamba τῆς Βολιβίας, ἐπιχειρήσας

ταξιδίον εἰς Ῥώμην, διεπίστωσεν διὰ αἰ φυσικαὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ καλλοναὶ τῆς αἰωνίας πόλεως δὲν ἤρεσαν νὰ φέρωσιν εἰρήνην εἰς τὴν ἀνήσυχόν του ψυχὴν, κατὰ τὰς ἀνά τὴν πρωτεύουσάν δὲ τοῦ παπισμοῦ περιηγήσεις του ἠσθάνθη νὰ γεννῶνται ἐν αὐτῷ μεγάλα ἀμφιβολία περὶ τῶν ἀξιώσεων του. Μετὰ ἐπανειλημμένας δὲ συζητήσεις μετὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἐν Ῥώμῃ ἀμερικανικοῦ προτεσταντικοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Παύλου αἰδεσ. Walter Lowrie, ἐγκατέλειπεν ὀριστικῶς τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἐκκλησίαν καὶ μεταστάς εἰς τὸν Προτεσταντισμὸν ἐδέχθη τὴν θέσιν πάστορος τοῦ ἐν Porto Rico ναοῦ ἁγ. Ἀνδρέου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μιχαὴλ Δ. Βολονάκη, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας τῶν μέσων καὶ νεωτέρων χρόνων, Πῶς καὶ ποτε ὀφείλει ἡ Ἱστορία. Λόγος ἐναρκτήριος ρηθεὶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου. Ἀθῆναι 1930.

Ἐκ τοῦ ὑπὲρ τῆς διεθνούς εἰρήνης κληροδοτήματος Carnegie ἐξεδόθησαν καὶ διεβιβάσθησαν ἡμῖν καὶ τὰ ἐξῆς βιβλία :

L' idée de civilisation dans la conscience française par Ernest-Robert Curtius Professeur à l'université de Heidelberg 1924.

Les Soviets et la Dette russe en France par Francis De laisi.—Les Soviets et les Organisations de la Paix par René Cassin.—France et Russie par Stéphane. Lanzanne. 1930.

La guerre d'agression comme problème de Droit international par le Prof. Uuden.—L' Espagne, l'homme et le peuple par le prof. Vossler — Démocratie française et Démocratie allemande par le prof. Vermeil, 1930.

Θεοφίλου Βορέα τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Φιλοσοφίας, Ἐκθέσεις τῶν ἐπὶ τῆς Ἱουταναίας αὐτοῦ κατὰ τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος 1929—1930 πεπραγμένων ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῇ 7 Δεκ. 1930. Ἀθῆναι 1931.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

129 Τὸ τοπικὸν Συμβούλιον ΟΔΕΠ Κοζάνης διακηρύττει διὰ ἐκτίθεσθαι εἰς ἐπαναληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν διετοῦς ἐκμισθώσεως δικαιώματος ὀλοτομίας κατὰ τὰς δασικὰς περιόδους 1931-1932 καὶ 1932-1933 ἀνά 45 κ. μ. ξυλείας, 1300 ζύγια καυσξύλων καὶ 500 ὀκάδες ἀνθράκων σιδηρουργίας ὑπὸ τοῦς ὄρους συμφωνίας καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ' ἀριθ. 78 ἐ. δ. ἀρχικῆς ἡμῶν διακηρύξεως ἣς γινώσιν δύνανται νὰ λάβωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῆ ἱερᾷ Μητροπόλει Κοζάνης, εἰρηνοδίκῃ Σερβίων καὶ μονῇ Στανὸδ καὶ Ἰλαρίου. Ἡ ὀλοτομία τῶν δασικῶν τούτων προϊόντων ἐνεργηθήσεται ἐκ τῶν θέσεων «Αναβρικά» καὶ «Μαγούλα» τοῦ δάσους τῆς μονῆς Στανὸδ καὶ Ἰλαρίου. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Σερβίσις εἰς τὸν συνηθὴ τόπον τῶν δημοπρασίων τὴν 15ην Μαρτίου 1931 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὄραν 11-12ην μεσημβρινήν, ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ὑπὸ τοῦ κ. εἰρηνοδίκου Σερβίων ὡς Προέδρου, ἐκ τῶν ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου Σερβίων, Ἡγουμένου Στανὸδ καὶ Ἰλαρίου καὶ ἀναιπροσώπου τοῦ ἐν Κοζάνῃ Ὑπῆτος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς. Πάντες οἱ δημόσιοι καὶ δημοτικοὶ φόροι ὡς καὶ τὰ τέλη πάσης φύσεως δαπάναι δημοσιεύσεως τῆς παρούσης καὶ κηρύκεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειο-

δότην. Ἡ ἐγκρίσις τῶν πρακτικῶν ἀπόκειται εἰς τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Κοζάνης. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. ἡ Ὁ Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης Ἰωακείμ

ΔΕΛΤΙΟΝ "ΕΚΚΛΗΣΙΑ,"

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜῶΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΧ. 80. ΕΣΩΤ. ΦΡ. 30. ΑΜΕΡ. ΔΟΛ. 3
ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΝΑΔΗ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΩΝ ΔΡΧ. 100
ΝΑΔΗ ΧΩΡΙΩΝ ΔΡΧ. 50. ΙΕΡΕΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΡΧ. 30
ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΔΡΧ. 30

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Δι' ἐμβάσματα καὶ διεκπεραίωσιν: Γραφ. Δ.Ι. Συνόδου
Διὰ τὴν Σύνταξιν: Μοσχονησίω 12α

Τύποις «Φοίνικος» Ὀδὸς Σταδίου 44, Ἀθῆναι